Mytylschool
ROOSENDAAL

Margreet en Ruud ondersteunen leerlingen in het regulier onderwijs

‘Wie ben jij?’

Goed kijken en maatwerk helpt leerlingen lekker leren

Ruud Mertens en Margreet van Maastricht zijn ambulant begeleider. Ze zijn in dienst bij Mytylschool Roosendaal, maar eigenlijk altijd op reguliere scholen te vinden, waar ze leerlingen ondersteunen. Margreet: “Ik kijk heel objectief wie jij bent. Ik geloof in ieders kwaliteiten.” Ruud: “Ik vind het heerlijk om kinderen te helpen bij het leren, in de klas, buiten of ergens anders.”

Ruud heeft een achtergrond als leerkracht in het regulier onderwijs en Margreet werkte tot een paar jaar geleden als ergotherapeut op de Mytylschool. Zo brengen ze beiden hun eigen extra kwaliteiten in het ambulante team in. Margreet begeleidt een brede groep leerlingen, van kleuters tot een mbo-student. Ruud werkt op 4 scholen in het voortgezet onderwijs. Vorig jaar begeleidde hij zo’n 80 leerlingen.

"Betrokkenheid bij je eigen proces leidt tot autonomie en dat is het allerbelangrijkste"

Ruud:

"Kleine zetjes geven zodat leerlingen hun draai vinden"

Ambulant begeleider zijn is mijn droombaan. Ik heb altijd de drang de vloer op te gaan en iets voor anderen te betekenen. Om leerlingen te helpen bij een lekker verblijf in het onderwijs. Soms is één keer informatie aan een leerkracht geven genoeg. Of afspraken maken over het gebruik van een telefoon in de klas, als die nodig is om bloedsuikers in de gaten te houden. Andere keren ga je in gesprek met leerling, school en ouders en komt het op creativiteit en maatwerk aan om talenten te stimuleren.

Eén leerling had bijvoorbeeld rechts niet veel kracht, maar links heel veel. Hij was vlug, pittig, motorisch sterk. Samen dachten we na over een leuke sport. Zou schermen wat voor hem zijn? Met zo'n sterke kant sta je al 1-0 voor. Hij heeft de sport jarenlang gedaan. Een andere leerling wou graag het leger in. Dat was niet haalbaar, dus ik zei 'als we nou eens afscheid nemen van plan A en plan B gaan koesteren?' Auto's hadden zijn grote belangstelling. Hij had een vlotte babbel en was geïnteresseerd in techniek, maar deed geen opleiding in die richting. Ik ben gaan praten en uiteindelijk hebben we geregeld dat hij drie dagen naar de mavo ging en twee dagen naar een technische school. Zijn ogen begonnen helemaal te stralen.

Het gaat erom dat je kijkt naar een leerling: wie ben jij? Soms speel ik een kwaliteitenspel met een leerling om samen de talenten te ontdekken. Leerlingen leggen de kaart met humor vaak naast zich neer. Ze denken dat je dan de hele tijd mensen in de maling moet nemen. Maar het zit ook in kleine grapjes maken, om iets lachen. Dat opent dan de ogen. Zo probeer je leerlingen kleine zetjes te geven, zodat ze hun eigen draai kunnen vinden.

Margreet:

"Samen met leerling rolstoel-clinic bedacht"

Wat ik meeneem van mijn werk in de revalidatie is: breed kijken. Naar het kind en de hele omgeving. Wat betekent zo'n aandoening voor de leerling, op school, voor ouders? Daarbij kijk ik altijd naar de mogelijkheden. Wat lukt er allemaal en waar focussen we dus op? Zo kun je voor ieder kind afwegen wat het beste is. Het gaat er om dat leerlingen op een passende plek zitten en er balans is tussen school en privé. Als je gelukkig bent kun je je ontwikkelen.

Ik vind het belangrijk om niet te snel te oordelen en leerlingen mee te laten denken. Dat kunnen ze heel goed. Een leerling en ik bedachten samen een rolstoel-clinic op de reguliere school. Tijdens de gymles konden klasgenoten in een rolstoel hockeyen, een balspel doen en een parcours afleggen. Het leidde tot veel begrip en leuke reacties bij haar klasgenoten.
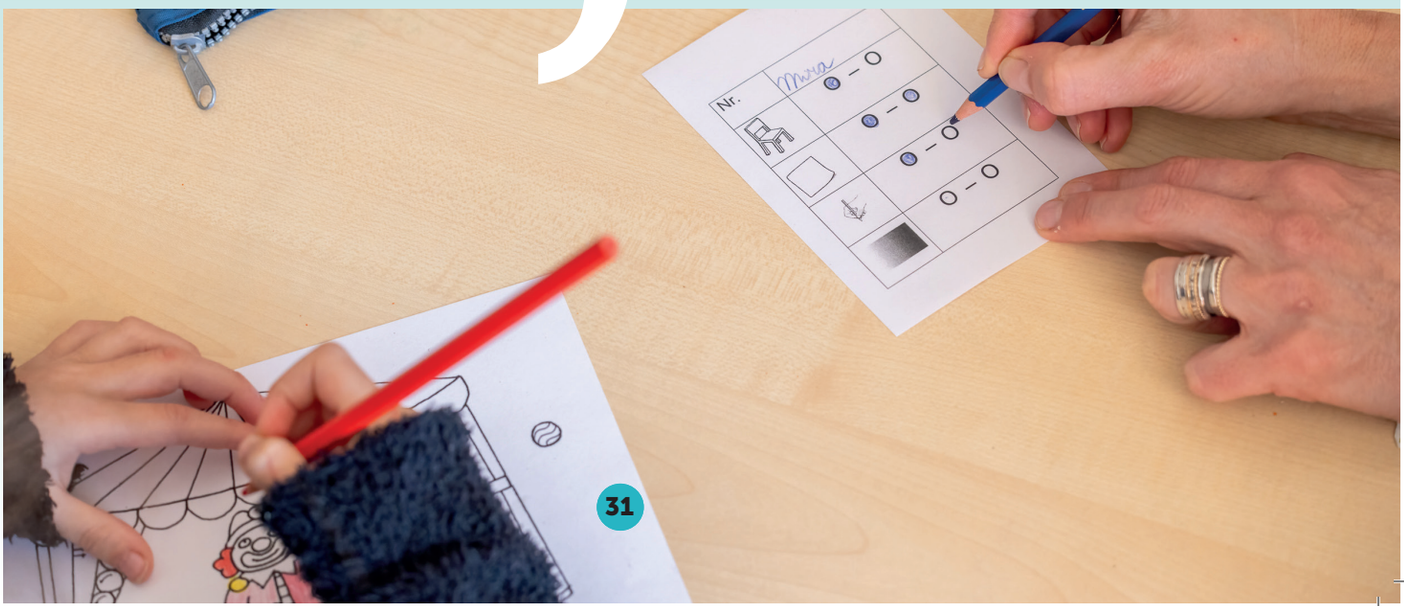
Luisteren en doorvragen doe ik ook in het contact met de school en leerkracht. Ik draag natuurlijk kennis over een aandoening over, maar vervolgens ga ik graag in gesprek over wat er nodig is. Met de leerkracht of mentor, ondersteuningscoördinator, het team op school en bij jonge kinderen de ouders, bespreek ik welke begeleiding nodig is om een leerling zelfstandig te leren worden. Je kunt in je eentje van alles bedenken, maar dat wil niet zeggen dat het passend is. Daarom betrek ik de leerling ook zo graag. Betrokkenheid bij je eigen proces leidt bovendien tot autonomie en dat is het allerbelangrijkste.